

Mistika doktrino, kiu metas la perfektecon de homo en neniigo de sia volo en Dion, k en vivo de pasiva medito. **Mal~a.** Ekscitita, moviĝema, malmodera, kolerema : *la malpiuloj estas kiel mal~a maro, kiu ne povas trankviliĝi Z ; mal~a vento Z, pasio.*

* **Kvin.** Kvar k unu.

Kvinto. Intervalo de kvin gradoj, de unu tono al la kvina supra aŭ malsupra.

Kvintesenco. Plej subtila esenca parto de substanco.

kvinteto *♩*. 1 Muzika verko por kvin instrumentoj. 2 Personoj, kiuj ludas tian verkon.

* **Kvita.** 1 Plene liberigita de ŝuldo : *post tiu ĉi pago mi estos ~a al vi ; li ne estos ~a per dek mil dolaroj ; bieno ~a de ĉiu hipoteko.* 2 Plene liberigita de devo : *li kredas per tio, esti tute ~a pri la devoj de amikeco.* ~**igi.** Fari iun ~a : *mi ~igas vin de la resto de via ŝuldo, de via vizito ; mi ~igos al vi la venontan monaton ; ~igas servo per reservo Z.*

* **Kvitanco.** 1 Skribaĵo per kiu oni kvitigas iun pri sumo, kiun li devis pagi ;

kvitatesto. 2 Skribaĵo per kiu oni atestas ke oni bone ricevis leteron aŭ pakajon ; ricevatesto : *ĉe la ricevo de nia letero, ni pelas vin resendi ~on.* ~**i** (tr). Doni ~on al iu : *li ~is min pri mia lupago.*

Kvociento. Rezultato de divido de iu nombro per alia.

kvodlibeto *Z.* Muzika aŭ literatura verko, konsistanta el pecoj de diversaj fontoj k karakteroj.

kvorumo. Difinita nombro de ĉeestantoj en kunveno, necesa por ke iu ajn decido havu legan valoron.

kvoto *£ ٢١.* Proportcia parto de tute, kiun oni devas doni, pagi aŭ kiun oni rajtas preni, ricevi. ~**igo.** Proportcia aljuĝo en aĉeto de akcioj, valutoj, valorpapiroj ktp en la borso, kiu influas la fikسادon de la taga kurzo. Kp kurzo. **Profit~o.** 1 £ Parto de farita profito. 2 (Mh) Rilato de la plusvaloro al la tuta kapitalo. ~**o de plusvaloro** (Mh). Eksploatgrado t. e. rilato de la plusvaloro al la salaĵosumo (variebla kapitalo). ~**o de interezoj** £ (Mh). Jara proporcio inter la nterezoj k la ĝin donanta kapitalo.

L

* **La.** Difina senfleksia artikolo, uzata antaŭ substantivo, por montri, ke la priparolata persono aŭ objekto estas jam konata aŭ ke oni parolas pri la tuta speco. **Rim.** Oni ne uzas la antaŭ la propraj nomoj aŭ la titoloj, nek antaŭ land- k urbnoj, se ilin ne antaŭas adjektivo, nek apud **ambaŭ, ĉiuj, kies.** Oni trovas uzadon de la antaŭ mont- k rivernoj. La fina vokalo de la artikolo povas esti forlasata k anstataŭata de apostrofo precipe en poezio. Forlaso de la artikolo en dubaj kazoj estas preferinda ol misuzo.

labio *♫*. Unupetala korolo, kies rando estas partigita en du kvazaŭlipojn.

lablacoj *♫*. Fam. de dukotiledonaj, unupetalaj plantoj, kies koroloj havas formon de labio.

lablalo (Fon). Konsonanto aŭ kvazaŭvokalo, kies bruero naskas fermo aŭ

malvastigo de la buŝkanalo per alproksimigo de la lipoj (p, b, m, f, v, ŭ). Kp DENTALO, VELARO, PALATALO.

Labirinto. Implikita erariga interplektaĵo da vojoj, el kiu estas malfacile trovi eliron : *konfuzita ~o da sennombraj ĉambroj Z, da kanaloj, de la malnovaj stratoj ; (f) : ~o de la proceduro ; ~ecaj komplikaĵoj.*

* **Labori** (ntr). Korpe aŭ spirite peni por produkti aĵon, plenumi taskon, rezultigi efikon : *~i en fabriko, oficejo, pri terkulturo ; ~i super malfacila tasko, super verko, romano, teksilo Z, super la stablo Z ; la homaro, por kies bono ni ~as Z ; tiuj, kiuj volas ~i super la lingvo internacia Z ; ~o kondukas al honoro k oro Z.* ~**(it)aĵo.** Produkto de la ~ado : *~aĵo de artisto Z.* ~**isto, ~ulo.** 1 Homo, kiu ~as : *la ~istoj de la penso.* 2 Homo,